

वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज” इति । ‘वारितीनां’ जलप्राप्तीनां सम्बन्धि ‘बर्हिषाख्यं यद्देवस्वरूपमस्ति, तदिदं बर्हिषस्वरूपं द्योतमानं ‘वयोधसमिन्द्रं देवं’, वर्द्धितवत् । तच्च ‘ककुभा कन्दसा’, सहेन्द्रिययशोवयांसीन्द्रे सम्पादयति ॥

अथैकादशमन्त्रमाह । “देवो अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं वयो-
धसम् । देवो देवमवर्द्धयत् । अतिच्छन्दसा कन्दसेन्द्रियम् ।
क्षत्रमिन्द्रे वयो दधत् । वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज” [५] इति ।
‘स्विष्टकृदाख्यो ‘अग्निर्देवो’, योऽस्ति, स ‘देवः’, द्योतमानं ‘वयो-
धसम्’, ‘इन्द्रं’, ‘देवं’, वर्द्धितवान् । स चातिच्छन्दोरूपेण ‘कन्दसा’
सहेन्द्रियबलवयांसीन्द्रे सम्पादयति । अतो धनाधारकस्य धन-
दाननिमित्तम् अयं स्विष्टकृद्देव आज्यं ‘वेतु’ पिबतु । तदर्थं हे
द्योतः, ‘यज’ याज्यां पठ ॥

अस्य प्रपाठकस्य अनुवाकार्थसङ्ग्रहः ॥

गृहा उपस्थितिर्होम उपहोमोऽभिषेचनम् ।

तथावमृथ ऐन्द्रे तु पशौ चत्वार ईरीताः ॥

पशुत्रयेऽथ चत्वारः सूक्तवाके त्वनन्तरः ।

पितृयज्ञे तूत्तरः स्यात् पशवैन्द्रे चतुष्टयम् ॥

वेदार्थस्य प्रकाशेन तमो हार्द्दं निवारयन् ।

पुमर्थांश्चतुरो देयाद्विद्यातीर्थमहेश्वरः ॥

इति श्रीसायनाचार्यविरचिते माधवीये वेदार्थप्रकाशे
कृष्णयजुर्ब्राह्मणे द्वितीयकाण्डे षष्ठप्रपाठके विंशोऽनुवाकः ॥२०॥

समाप्तश्च षष्ठप्रपाठकः ॥